

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۱۰/۰۱

آصف بهاند

«ورونو جمع تیاره ده...»

د رڼا او تیاری جگړه

یو ځلې د اروپا په یوه لوی ښار کې د یوه افغان تلویزیون د څانګې پرانستغونډه وه، ما د یاد تلویزیون مسؤلین نه پېژندل چې د هغو په پار ورغلی وای، خو یو بل چا په ډېر ټینګار سره اړ کړم چې نه یوازې غونډې ته به راسره ځي، بلکې په محفل مي به له موضوع سره اړوند خبرې هم کوي. ما هم په دې نیت ومنله چې څه سربیه میډیا خو رڼا خپرونکي ده، زه به هم د خلکو د اذهانو په روښانه کولو کې د میډیا پر رول وغږېوم. نورو وینا کونکو چا رسمي او کلیشوي خبرې کولې او چا لکه تل د مبارکۍ پیامونه وړاندې کول او...

کله چې زما د خبرو وار راورسید په لنډ ډول مي د میډیا پر ډولونو او بیا د خلکو په ژوند او افکارو د تلویزیون پر رول خبرې وکړې او د خپلو خبرو په لړ کې مي کله چې دا جمله وویل:

میډیا د رڼا خپرونکي وسایل دي او د رڼا او تیاری په جگړه کې به خامخا بریا د رڼا په برخه وي، اوس د بریا وخت را نږدې شوی او میډیا او رڼا به بریالي کېږي او...

چې ناڅاپه د تیاری یو استازی ودرید او په لور غږ سره یې پر حاضرینو باندي غږ وکړ:

«ورونو جمع تیاره ده...»

بس په محفل کې تقریباً نیمایي حاضرین په غږ کونکي پسې پاڅېدل او...

مانا دا چې موږ د رڼا او پرمختګ پلوي نه، بلکې د تیاری پلوي ډېره کوو.

د «ورونو جمعه تیاره ده...» غږ کونکي هم په کابل کې د ملا صبور په څېر، د نور المشایخ له لارویانو څخه دی او نور المشایخ هغه څوک و چې د شاه امان الله د تکفیر فتوا یې ورکړې وه او شاگردان یې غواړي چې دلته په اروپا کې د رڼایي د خپرېدو مخه ونیسي.

دا خبره چې د تیاری استازي خلک د خراغ له رڼا نه پاڅول، دا ډېره موده مي پر زړه لکه درنه تیره پرتو وه او داسې مي پټیلې وه چې زه به یو څه پرې لیکم، خو مصروفه ژوند، د ویر او خوښی سفرونو او حق و نا حق بوختیاوې د دې کړنو لیکلو ته نه پرېښودم؛ تر څو چې د ۲۰۱۹ کال د اګست پر نولسمه په افغان جرمن ویبپاڼه کې د «سپهکاران تاریخ» یا تشابه اندیشه سپاه و تاریخ) تر سر لیک لاندې، د ښاغلي احسان لمر مقاله خپره شوه، په لوستلو سره یې بیا ما ته د رڼا او تیاری جگړه رایده شوه. یو څو کړنې مي ولیکلې، چې بیا د یو اوږده سفر غږ را باندي وشو.

کله چې له سفر نه بېرته راستون شوم او خپلو کار لاندې مقالو ته مي پام وکړ، نو تر ټولو لومړی مي همدا مقاله «ورونو جمعه تیاره ده...» د بشپړېدو په پار را خلاصه کړه.

ښاغلي احسان لمر د افغانستان په اوسني تاریخ کې د رڼا او تیاری د جگړې مستندي بېلګې را اخیستي دي. لوستونکي کولای شي په لاندې لینک کې بشپړه مقاله ولولي:

http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha_PDF/lemar_e_siyakaran_tarikh.pdf

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلینکي د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

زه له بناغلی احسان لمر نه مننه کوم چې د افغانستان د تاریخ په دې حساسو شیبو کې یې په خپله علمي مقاله («سپهکاران تاریخ» یا تشابه اندیشه سیاه و تاریک) کې په مستند ډول د رڼا او تیاري (د پوهې او نا پوهې) د جگړې مسأله رامنځ ته کړه او په تاریخي اسنادو سره یې وښوده چې زموږ په معاصر تاریخ کې:

- څوک د علم پلوي دي او څوک د ناپوهی،

- څوک پرمختگ او ترقي غواړي، څوک د وروسته پاتې والي او جهل په رسی باندې خلک تزل غواړي،

- څوک غواړي چې دا خلک او دا وطن د پوهې، او رڼا په لور وځوځوي، څوک او ولي غواړي دا هر څه په تیاری کې پاتې شي.

زه هیله لرم چې که د احسان لمر په څېر نور قلموال هم د رڼا او تیاري په جگړه کې، د رڼايي د سپاهیانو په څېر، دې ته ورته نورې مستندې مقالې او کتابونه ولیکي؛ نو بریا به خامخا د «رڼا» په برخه وي او د نوي نسل په علمي روزلو کې به مو خپل علمي او انساني دنده په بريالي ډول تر سره کړې وي.

د رڼا او تیاري دا جگړه به روانه وي،

زه د احسان لمر په څېر ډاډه یم چې د رڼايي، پوهې او پرمختگ پلویان به برلاسي وي.

اوس زموږ نوی نسل او د هغوی کورنی له سختو ستونزو سره لاس گړپوان دی:

- د نوي نسل په روزلو کې د تیاري د پلویانو ډار او د ځوانانو بې لارې کول یو خوا دروند بار،

- له بله پلوه نا امنی،

- له بلې خوا په مخدراتو باندې د ځوانانو اخته کېدل،

- بیکاري او له بیکاری سره اړوندې ستونزې،

- انسان تښتونه - بیا باج ورکول او ...

که د رڼا د لارویانو او د پوهې د پلویانو مبارزې په جدي ډول پسې وغځول شي، هیله شته چې نوی نسل به له یادو تیاریو ځانونه راویستلای شي.

د دغو ټولو بارونو د پر اوږو وړلو یوه ساده بېلگه د یوه سپینږيري له خولې:

«سپین ږیری راسره لاره کې یو ځای شو، د پارک خواته کور ته یې لاس ونیوه:

دغه می کور دی؛ څو بچیان می په چرسو او پوږو د اعتیاد له ویرې بیرون نه پرېږدم.

ډیر بد حالت دی، هیڅ نپوهیرو څه وکړو.

اولادونه له انتحاره وساتو، له انفجاره یې وساتو، له اعتیاده یې وساتو...

سترگې یې ډکې شوې:

په موږ خو تېره شوه، اوس مو د ځوان او راتلونکي نسل برخلیک ژروي.»

پای